

man nu, da man havde 17 uddannede Værkmestre, ikke vedblev at uddanne Folk til Værkmestre.

Med Hensyn til det Arbejde, der gik ud til private Fabrikker, saavel i Indlandet som i Udlandet, nævnede jeg den Pris, som det kostede at fremstille det — Arbejdsløn og Udgift til Materialier —, og sammenlignede den med Indkøbsprisen. Den højtærede Minister har naturligvis Ret i, at disse Udgifter ikke alene kan gøre det, men at man maa tage Generalomkostningerne med. Disse findes omtalt i den Betænkning, som blev omdelt sidste Aar, da vi havde Lovforslaget om Statsbanernes Ordning til Behandling her. Men selv om man lægger disse Omkostninger til, viser det sig, at af de 13 Arbejder vilde de 11 have givet et godt Overskud saavel for Arbejderne som for Staten, hvorfor der ikke var Spor af Grund til at lade dem gaa til Tyskland. — Med Hensyn til Akkumulator-Batterierne er det i de sidste Dage oplyst, at hvert af dem har kostet 1,292 Kr. mere, og da der var bestilt 5 i Tyskland, bliver det en Merudgift af 6,460 Kr.

Jørgen Jensen: Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) gav en længere Udvikling af de Omstændigheder, hvorunder et Par Funktionærer ved Vejle—Give-Banen, efter at denne var blevet Statsbane, var gaaet over i Statsbanernes Tjeneste, og det ærede Medlem fra Vejle (Chr. Jacobsen) sluttede sig dertil. Det forekommer mig, at disse ærede Medlemmer her har rørt ved en Sag, der i sig selv giver os et saadant Perspektiv, at jeg finder Anledning til til de ærede Medlemmers at føje min Anmodning til Finansudvalget om at tage sig videre af den. Det forekommer mig, at den trufne Afgørelse er saglig uforsvarlig, og jeg beklager i høj Grad, at den højtærede Minister stillede sig ikke blot saa afvisende, men ogsaa saa overlegent overfor det ærede Medlem fra Give, at han frakendte ham Muligheden for at bedømme, hvad der skulde til, for at en Holdeplads kunde gaa over til at være Station. Jeg troede, at det væsentlig beroede paa Indtægten det paagældende Sted, og i saa Henseende skal jeg oplyse, at Give Station i Vejle—Give-Banens sidste Aarsberetning staa opført med en Indtægt af over 50,000 Kr., og at der under Statsbanerne efter disses Beretning fra sidste Regnskabsaar er over 100 Stationer med en Indtægt af under 50,000 Kr., ja endogsaa adskillige med en Indtægt af kun 20,000 Kr., hvis Bestyrere kaldes Forstandere. Den højtærede Minister har ved en tidligere

Lejlighed her i Tinget sagt, at han ønskede at betragtes som politisk Medlem af Ministeriet. Jeg beklager derfor, at han i denne Sag har forsvaret en bureaukratisk Færd indenfor Statsbaneledelsen, som jeg forstaa fra denne Side set, idet den selvfølgelig er interesseret i at holde Privatbanefunktionærerne ude; Statsbanerne har jo selv Funktionærer nok. Jeg synes, som sagt, at Afgørelsen er saglig uforsvarlig, og truffet, som den er, af en demokratisk Minister beklager jeg den.

N. C. Jensen: Det Svar, som den meget ærede Minister gav mig, overraskede mig ikke — det skal jeg ærligt tilstaa. At den meget ærede Minister vilde lægge al sin Magt og Indflydelse i Vægtskaaalen til Gunst for den Afgørelse, som Statsbanerne har truffet, var jeg ikke i Tvivl om, og derfor henvendte jeg mig i alt væsentligt ikke til den meget ærede Minister, idet jeg gik ud fra, at det var i og for sig at tale for døve Øren i dette Øjeblik, men jeg henvendte mig saa indtrængende, jeg kunde, til Finansudvalget. Og jeg er tilbøjelig til at tro, at den meget ærede Minister tager ganske fejl, naar han mener at kunne fælde Dom over de enkelte Medlemmer her i Tinget og sige: Det forstaaar I jer paa, og det forstaaar I jer ikke paa, men det forstaaar jeg mig paa, og saa er den Ting ude af Verden. Overfor retfærdige Krav, der stilles ogsaa fra enkelte Medlemmers Side, og som tages op paa et fornuftigt Grundlag af Finansudvalget, tvivler jeg paa, at den højtærede Minister i det lange Løb vil kunne vise en Magtfuldkommenhed som den, han i dette Øjeblik lægger for Dagen. Jeg henstiller paa ny Sagen til Finansudvalgets Overvejelse. Bliver den taget op til alvorlig Overvejelse og Undersøgelse, vil man — det er jeg ganske overbevist om — nok komme til at se, at der ikke er nogen Overdrivelse i, hvad jeg har sagt, men at der her foreligger et Magtovergreb fra Administrationens Side — et Overgreb, som jeg ikke var i Tvivl om, at den meget ærede Minister i dette Øjeblik vilde forsvare.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Til de to sidste ærede Talere (Jørgen Jensen og N. C. Jensen) skal jeg sige, at jeg ikke har frakendt det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) Evnen til at bedømme, hvorvidt Give skulde være Station eller Holdeplads, men jeg har sagt, at det ærede Medlem neppe besidder alle Forudsætninger for at kunne bedømme det